

POSTANOWIENIE

Dnia 29 marca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Łowiczu w Wydziale III Rodzinnym i Nieletnich

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Honorata Wójcik

Protokolant: st.sekr.sąd. Elżbieta Gołaszewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 marca 2018 roku

sprawy z wniosku T. O.

z udziałem A. Ł.

o wykonanie kontaktów z małoletnim K. O.

p o s t a n a w i a:

1. Oddalić wniosek,
2. Ustalić, że każdy uczestnik postępowania ponosi koszty związane ze swoim udziałem w sprawie,
3. Przyznać radcy prawnemu T. R. wynagrodzenie za reprezentację z urzędu wnioskodawcy T. O. w kwocie 1.180,80 (jeden tysiąc sto osiemdziesiąt złotych osiemdziesiąt groszy) z VAT i należność tę nakazuje wypłacić ze środków Skarbu Państwa Sąd Rejonowy w Łowiczu,
4. Przyznać radcy prawnemu A. P. wynagrodzenie za reprezentację z urzędu uczestniczki A. Ł. w kwocie 1.180,80 (jeden tysiąc sto osiemdziesiąt złotych osiemdziesiąt groszy) z VAT i należność tę nakazuje wypłacić ze środków Skarbu Państwa Sąd Rejonowy w Łowiczu.

Sygn. akt III Nsm 22/17

UZASADNIENIE

Wnioskodawca T. O. wniósł o zagrożenie uczestnicze postępowania A. Ł. nakazaniem zapłaty na jego rzecz grzywny za każde naruszenie obowiązku wynikających z postanowienia Sądu Rejonowego w Łowiczu z dnia 12 października 2016 r. sygn. akt III Nsm 69/16 w zakresie pkt 2 postanowienia, tj. w zakresie uregulowania kontaktów wnioskodawcy z małoletnim synem stron – K. O.. Ponadto wniósł o zwolnienie z kosztów postępowania.

W uzasadnieniu podał, iż Sąd Rejonowy w Łowiczu dokonał zabezpieczenia kontaktów wnioskodawcy z małoletnim synem K. przez zobowiązanie uczestniczki do informowania raz w miesiącu do dnia 30. Listownie wnioskodawcę o stanie zdrowia małoletniego a w przypadku choroby do niezwłocznego powiadomienia listownie wnioskodawcy o stanie zdrowia syna. Uczestnik wskazał, że A. Ł. w miesiącu grudniu 2016 roku nie udzieliła mu żadnych informacji dotyczących małoletniego syna.

(wniosek – k. 2 – 4)

Postanowieniem z dnia 2 lutego 2017 roku Sąd Rejonowy w Łowiczu zwolnił wnioskodawcę od kosztów sądowych w sprawie w całości. Na wniosek T. O. Sąd postanowieniem z dnia 23 lutego 2017 roku ustanowił dla niego pełnomocnika z urzędu w osobie radcy prawnego.

(postanowienie – k. 13, 28; wniosek – k. 24, 35, 43)

Uczestniczka postępowania A. Ł. w dniu 23.03.2017 r. wystąpiła z wnioskiem o ustanowienie dla niej pełnomocnika z urzędu. Postanowieniem z dnia 28 marca 2017 roku Sąd zwolnił uczestniczkę od kosztów w sprawie oraz ustanowił dla niej pełnomocnika z urzędu.

(wniosek – k. 57, postanowienie – k. 63)

Powyższe stanowiska zostały rozwinięte i podtrzymane przez obie strony w dalszym toku postępowania.

(e-protokół z dnia 29.03.2018 r. 00:13:10 – k. 258v)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Postanowieniem z dnia 12 października 2016 roku Sąd Rejonowy w Łowiczu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w sprawie o sygn. akt III Nsm 69/16 toczącej się o ustalenie kontaktów z dzieckiem i zmianę postanowienia w zakresie władzy rodzicielskiej dokonał zabezpieczenia na czas trwania postępowania zobowiązując A. Ł. do informowania raz w miesiącu do dnia 30. listownie wnioskodawcę T. O. o stanie zdrowia małoletniego K. O., a w przypadku choroby małoletniego do niezwłocznego powiadomienia listownie wnioskodawcy o stanie zdrowia małoletniego.

(dowód: odpis postanowienia Sądu Rejonowego w Łowiczu z dnia 12.10.2016 r. – k.9-10)

Od listopada 2016 roku A. Ł. raz w miesiącu po 30. dniu (po otrzymaniu wynagrodzenia) informuje T. O. o stanie zdrowia i postępach w rozwoju psycho-motorycznym małoletniego K. O.. Wysyłała krótkie listy. Nigdy nie wysyłała pustych kopert. Informacje listowne nadała 29 października 2016 r., 20 lutego 2017 r., 8 marca 2017 r., 24 marca 2017 r. W miesiącach listopad 2016 r., grudzień 2016 r., styczeń 2017 r. i luty 2017 r. nadała listy do Zakładu Karnego w Ł.. Listy wróciły z informacją, że wnioskodawca został przetransportowany do G.. Uczestniczka przesyłała ponownie listy do G.. Początkowo wysyłała listy za potwierdzeniem odbioru, jednakże z uwagi na wysokie dla niej koszty korespondencji następnie wysyłała zwykłe listy. Przyznała, że nie ma trzech potwierdzeń wysłania.

(dowód: zeznania uczestniczki e-protokół z dnia 27.04.2017r. 00:05:24 – k. 73-73v i e-protokół z dnia 11.12.2017 r. 00:04:05 – k. 144-144v; potwierdzenie nadania przesyłki listownej – k. 72)

Uczestniczka ponadto odbiera telefony od wnioskodawcy. Podczas nich udziela informacji na temat małoletniego syna stron oraz przekazuje mu słuchawkę. Wnioskodawca w dniu 21 maja 2017 r. napisał list do A. Ł., w którym określił jakich informacji od niej oczekuje, a także zdjęć. Jednocześnie groził uczestniczkę, m.in. „że nikt i nic już mi go nigdy nie odbierze”.

(dowód: list do uczestniczki – k. 97)

Po fakcie wysłania trzech listów bez potwierdzenia nadania uczestniczka kolejne listy wysyła za potwierdzeniem nadania. W kolejnych miesiącach wysyłała listy w następujących terminach: 26 kwietnia 2017r., 24 maja 2017r., 23 czerwca 2017r., 26 lipca 2017r., 25 sierpnia 2017r., 25 września 2017r., 26 października 2017r., 28 listopada 2017r., 25 listopada 2017 r. Wnioskodawca chciałby, aby uczestniczka pisała bardziej obszernie listy i częściej odbierała telefony. Uważa, że otrzymuje niepełne informacje. Przyznał, że otrzymuje co miesiąc listy, za wyjątkiem trzech.

(dowód: potwierdzenia nadania – k. 155-163; zeznania uczestniczki e-protokół z dnia 11.12.2017 r. 00:04:05 – k. 144-144v; zeznania wnioskodawcy e-protokół z dnia 30.10.2017 r. 00:03:28 – k. 223-223v treść listów z załącznikami –k. 250-257)

K. O. ma obecnie 4 lata. Chodzi do przedszkola. Choruje w okresie jesienno-zimowym na infekcje górnych dróg oddechowych, nie leczy się specjalistycznie.

Wnioskodawca ma 30 lata, jest osadzony w zakładzie karnym. Nie płaci alimentów zasądzonych na utrzymanie małoletniego syna.

A. Ł. ma 47 lat, ma wykształcenie wyższe. Obecnie pracuje w szkole jako sprzątaczką. Jej miesięczne wynagrodzenie plasuje się na poziomie około 1400 zł netto, otrzymuje alimenty z funduszu alimentacyjnego w wysokości 500 zł. Spłaca kredyty w kwocie 700 zł miesięcznie. Miesięczny koszt utrzymania domu to 550 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów urzędowych i prywatnych zgromadzonych w aktach sprawy, jak również zeznań stron. Zebrane w sprawie dokumenty urzędowe i prywatne, w tym dokumenty przedstawione przez strony stanowią główne źródło dowodowe. W ocenie Sądu dokumenty te nie budzą wątpliwości co do swej wiarygodności i w pełni korzystają z domniemań, jakie wynikają art. 244 k.p.c. (dokumenty urzędowe) oraz w art. 245 k.p.c. (dokumenty prywatne).

Sąd obdarzył przymiotem wiarygodności zeznania uczestniczki postępowania, które znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym. Sąd dał wiarę A. Ł. co do faktu wysyłania raz w miesiącu listów wnioskodawcy.

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek jako bezzasadnym podlegał oddaleniu.

Na wstępie należy zaznaczyć, że Sąd badał jedynie fakt naruszenia przez uczestniczkę postępowania wywiązywania się z postanowienia Sądu Rejonowego w Łowiczu

z dnia 12 października 2016 roku w przedmiocie zabezpieczenia kontaktów T. O. z małoletnim K. O. poprzez zobowiązanie A. Ł. do informowania raz w miesiącu do dnia 30. listownie wnioskodawcę T. O. o stanie zdrowia małoletniego K. O., a w przypadku choroby małoletniego do niezwłocznego powiadomienia listownie wnioskodawcy o stanie zdrowia małoletniego.

Sąd Rejonowy w przedmiotowym postępowaniu ma za zadanie zbadanie sposobu wywiązywania się przez uczestników postępowania z obowiązków wynikających z orzeczenia regulującego sposób utrzymywania kontaktów z małoletnim synem. W przypadku stwierdzenia takiego naruszenia Sąd może zagrozić uczestnikowi, który dopuścił się takiego naruszenia, zapłatą oznaczonej sumy pieniężnej.

Zgodnie z art. 598¹⁵ § 1 k.p.c. jeżeli osoba, pod której pieczę dziecko pozostaje, nie wykonuje albo niewłaściwie wykonuje obowiązki wynikające z orzeczenia albo z ugody zawartej przed sądem lub przed mediatorem w przedmiocie kontaktów z dzieckiem, sąd opiekuńczy, uwzględniając sytuację majątkową tej osoby, zagrozi jej nakazaniem zapłaty na rzecz osoby uprawnionej do kontaktu z dzieckiem oznaczonej sumy pieniężnej za każde naruszenie obowiązku. W myśl § 2 wymienionego przepisu jeżeli osoba uprawniona do kontaktu z dzieckiem albo osoba, której tego kontaktu zakazano, narusza obowiązki wynikające z orzeczenia albo z ugody zawartej przed sądem lub przed mediatorem w przedmiocie kontaktów z dzieckiem, sąd opiekuńczy zagrozi tej osobie nakazaniem zapłaty oznaczonej sumy pieniężnej na rzecz osoby, pod której pieczę dziecko pozostaje, stosując odpowiednio przepis § 1.

Egzekucja kontaktów z małoletnim dzieckiem sprowadza się do dwóch etapów. Etap pierwszy obejmuje groźbę nakazania oznaczonej sumy pieniężnej na rzecz osoby uprawnionej do kontaktów lub osoby, pod której pieczę dziecko pozostaje. Etap drugi to spełnienie groźby i nakazanie zapłaty oznaczonej sumy pieniężnej. Oznacza to, że sąd najpierw zagrozi nakazaniem oznaczonej sumy pieniężnej, a następnie na wniosek uprawnionego nakaże zapłatę tej sumy. Należy zaznaczyć, że groźna sankcji pieniężnej, nie może niweczyć celu postępowania, tj. wyegzekwowania kontaktów rodzica z dzieckiem, i zmierzać do uzyskania zyskowego instrumentu szykan między zważnionymi rodzicami (tak Jacek Ignaczewski „Komentarz do spraw o kontakty z dzieckiem”, LexisNexis, wyd. I, s. 89-91).

Ustalając stan faktyczny w niniejszym postępowaniu Sąd oparł się w głównej mierze na dowodzie z przesłuchania stron oraz, jak również na nieosobowym materiale dowodowym w postaci potwierdzeń nadania listów, jak i kopii samych listów wraz z załącznikami.

Spór pomiędzy stronami postępowania dotyczy wyłącznie listów za trzy miesiące grudzień 2016 r, styczeń i luty 2017 r. Sąd dał wiarę w tym zakresie zeznaniom uczestniczki postępowania A. Ł., która wysłała w tych miesiącach listy do wnioskodawcy na adres Zakładu Karnego w Ł., a dopiero po ich zwrocie – wobec przetransportowania T. O. do Zakładu Karnego w G. – wysłała ponownie listy na nowy adres. Sąd dał wiarę również jej zeznaniom w tym zakresie, że zdecydowała się wysyłać listy zwykłe zamiast poleconych z uwagi na niższe koszty, natomiast w związku z wnioskiem T. O. powróciła do wysyłania przesyłek listownych za 6 zł, w celu pozyskania potwierdzenia nadania każdego listu. Sąd uznał, że w listach znajdują się informacje określone w postanowieniu Sądu Rejonowego w Łowiczu z dnia 12 października 2016 roku w przedmiocie zabezpieczenia.

Drugą kwestią, którą tutejszy Sąd wziął pod uwagę jest fakt roszczeniowej postawy wnioskodawcy i nękanie uczestniczki kolejnymi procesami. T. O. chciałby, aby uczestniczka pisała dłuższe listy i dokładnie opisywała postępy w rozwoju małoletniego syna. Jednakże winien on mieć na uwadze, iż sam pozbawił się możliwości śledzenia rozwoju własnego syna - nie pozostając na wolności. Kara pozbawienia wolności niesie ze sobą dolegliwości polegające m.in. na pozbawieniu systematycznego i bezpośredniego kontaktu z dziećmi i innymi członkami rodziny. Zamieszczanie w listach gróźb pod kierunkiem uczestniczki nie sprzyja budowaniu więzi rodzinnych a tym bardziej wnioskodawca nie powinien oczekiwać w takiej sytuacji, że uczestniczka będzie spontanicznie, otwarcie i z rozmachem opisywać swoje codzienne życie. Załączanie, dyplomów, obrazków w ocenie Sądu stanowi ze strony uczestniczki wyjście poza nakazane sądownie ramy informacji na temat syna, które wnioskodawca winien docenić.

Sąd pragnie podkreślić, iż to rodzic małoletniego dziecka decydują o formie i częstotliwości kontaktów z dzieckiem, a dopiero w sytuacji gdy nie mogą dojść do porozumienia w tej kwestii zachodzi konieczność i sądowego uregulowania.

Mając na uwadze powyższe, Sąd oddalił wniosek w całości.

Biorąc pod uwagę fakt zwolnienia uczestników postępowania z jego kosztów Sąd przyznał wynagrodzenie pełnomocnikom stron ze środków Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Łowiczu w kwotach po 1.180 zł z VAT.